

مجله دانشکده پزشکی

دانشگاه علوم پزشکی تهران

سال ۶۳، شماره ۲، صفحات ۱۶۶ تا ۱۷۱ (۱۳۸۴)

نتایج کاربرد یورتروسکوپی در درمان عوارض حالبی

جراحی‌های زنان

بیمارستان سینا، ۱۳۸۰-۸۲

دکتر محمد رضا نیکوبخت (دانشیار)

بیمارستان سینا، بخش اورولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

مقدمه: هدف از این تحقیق، بررسی نتایج کاربرد تشخیصی درمانی یورتروسکوپی در ضایعات حالبی ناشی از جراحی‌های زنان و جلوگیری از انجام عمل جراحی باز مجدد می‌باشد..

مواد و روش‌ها: از آبانماه ۱۳۸۰ لغایت آبانماه ۱۳۸۲ تعداد ۱۲ مورد مشاوره اورولوژی بعد از اعمال جراحی زنان شامل سزارین-هیسترکتومی - اووفورکتومی ... - انجام شد. بررسیها، نشان دهنده قطع حالب در ۵ مورد و تنگی حالب در ۷ مورد می‌باشد. جهت بیماران سونوگرافی و I.V.P انجام شده و سپس با انجام پیلوگرافی رتروگراد یورتروسکوپی F semirigid ۸/۹ تحت گایدوانیر ۰/۰۳۴ اینچ انجام شد. پس از عبور از یورتروسکوپ D.J stsnt D.J تعبیه و در مواردی که یورتروسکوپ غیر قابل عبور بود. دیلاتاسیون با بالن تحت گاید فلوروسکوپی انجام و Stant گذاشته شد. یک هفته بعد بیماران سونوگرافی شده سه ماه بعد D.J stant خارج و IVP شده و نتایج بررسی شده‌اند. مدت فالوآپ ۴ تا ۲۴ ماه (۱۲ ماه) بوده است.

یافته‌ها: از ۱۲ مورد بیمار ما قادر به عبور یورتروسکوپ در ۷ نفر و تعبیه سوند D.J شدیم یعنی از ۷ مورد تنگی در ۶ نفر (۷/۸۵٪) و از ۵ مورد قطع کامل حالب در ۱ نفر (۲۰٪) مشکل بیمار با این روش حل شد. در دو نفر از بیماران دیلاتاسیون با بالون انجام شد. ۲۴ ساعت بعد بیماران مرخص و استنت سه ماه بعد خارج و IVP انجام که نتایج رضایت‌بخش بود بجز یک نفر که تنگی داشت و با سیستوسکوپ، D.J بزرگتر گذاشته شد و فعلاً از نظر رادیولوژی طبیعی است مدت زمان عمل جراحی تا مراجعه ۱۲ ساعت (۷۲-۶ ساعت) بوده است.

نتیجه‌گیری و توصیه‌ها: با توجه به نتایج به دست آمده از این مطالعه و جلوگیری از عمل جراحی مجدد و استرس عمل قبلی و شرایط روحی بیمار و پزشک معالج و مدت کوتاه بسترهای پیشنهاد می‌شود در اولین برخورد با این بیماران از یورتروسکوپی برای تعبیه استنت استفاده شود.

مقدمه

در ابتدا پس از گرفتن شرح حال در معاينه فيزيکال تمام بيماران سونوگرافی شدند از ۱۲ بيمار ۱۱ مورد هيدرونفروز (۷ نفر راست، ۴ نفر چپ) داشتند و ۱ مورد سونوگرافی طبيعی گزارش شده است. تمام بيماران I.V.P شدند که در ۴ نفر تأخير ترشح، ۱۱ نفر هيدرونفروز و ۵ مورد اکستراوازیشن ماده حاجب داشتند. تمام بيماران IVP شدند (شكل شماره ۱) و تحت رتروگرادپيلوگرافی قرار گرفتند. ۷ مورد تنگی و ۵ مورد قطع حالي به داخل رتروپريتوان داشتند.

تمام بيماران جهت عمل جراحی آماده و در مورد اقدام بعدی صحبت شد و به بيماران در مورد احتمال عمل جراحی باز بعد از يورتروسكوبی تذکر داده شد و بيماران پذيرفتند. بيهوشی عمومی داده شد. ابتدا يورتروسكوبی تحت گايدواير ۰/۳۴ اينچ از نوع Semirigid ۸/۹F انجام شد. و سعی شد گايدواير از محل تنگی عبور داده شود و سپس يورتروسكوب ۴/۸F عبور و تا بالاتر از تنگی بررسی و D.J Stent شماره ۱۱ تعییه گردد. در دو مورد ديلاتاسيون با بالن تحت گايد فلوروسكوبی انجام شد بيمار تحت آنتبيوتيك مناسب (جنتاميسين + كفلين) قرار می گرفتند و بيماراني که عبور گايدواير و يورتروسكوب محدود نبود تحت عمل جراحی باز Politano و Reimplant حالي قرار گرفتند (روش leadbetter و در دو مورد Psoas hitch انجام شد). در گروه يورتروسكوبی بيمار ۲۴ ساعت بعد ترخيص و يك هفته بعد ويزيت، و سونوگرافی می شدند يك ماه و سه ماه بعد كنترل و سپس D.J Stent خارج و بعد IVP می شدند. در گروه جراحی ۲۴ ساعت پس از خارج کردن درن بيمار D.J Stent ترخيص يك هفته يك ماه و سه ماه بعد ويزيت خارج و دو هفته بعد I.V.P شدند.

يافته ها

از ۱۲ مورد اقدام برای انجام يورتروسكوبی در ۷ نفر قادر به عبور گايدواير و عبور يورتروسكوب شدیم - يك مورد در محل انسداد سنگ وجود داشت که TUL(Transureteral

بيشتر تروماهای حالي ياتروژنيک هستند که در موقع يورتروسكوبی در ۴/۴٪ و در هيستركتومی ها ۱/۱٪ موارد اتفاقی می افتد. متأسفانه در درصد قابل توجهی از این بيماران ضایعه فراموش شده و در نهايیت منجر به از دست رفتن کار کلیه می شود.

اطلاع و شک به اين نوع تروماها کلید اصلی تشخيص است و مشاوره اورولوژی در بسياری از موارد می تواند از وارد آمدن خسارات جسمی و روحی به بيماران جلوگیری نماید. روش های مرسوم برخورد با اين بيماران پس از تشخيص شامل گذاشتن D.J استنت و در غير اينصورت عمل جراحی باز بوده است (۳،۴،۲،۱) که هر کدام می تواند معایب و مشکلاتی با توجه به طولانی شدن زمان بستره و موربیدیتی و عوارض مربوطه داشته باشد (۶،۷،۵).

ما در اين مطالعه در برخورد اوليه اين بيماران را تحت يورتروسكوبی قرار دادیم و توانستیم از عوارض بکاهیم زمان عمل و بستره را کوتاه نماییم که گزارش مبسوط آن در ذیل ارائه می گردد.

مواد و روش ها

از آبانماه ۸۰ لغایت آبانماه ۸۲ تعداد ۱۲ بيمار پس از اعمال جراحی ژنیکولوژی شامل ۶ مورد سزارین- ۴ مورد هيسترکتومی (۱ مورد ابدومینال- ۳ مورد واژینال) ۱ مورد اووفورکتومی- ۱ مورد ورتهايم (کانسر سرویکس) جهت بررسی وضعیت دستگاه ادراری مشاوره شدند.

علت مشاوره اولولوژی ۵- مورد تب پس از عمل - ۱۱ مورد درد فلانک، ۲ مورد مشکوک به هماتوم لگن- سه مورد حالت تهوع و استفراغ طولانی مدت، ۷ مورد ايلتوس طولانی- ۵ مورد بي اختياری ادراري و در ۴ مورد شک جراح در مورد احتمال ضایعه دستگاه ادراري می باشد. مدت زمان عمل جراحی تا انجام مشاوره به طور متوسط، ۱۲ ساعت (۷۲-۶) بوده است.

شکل شماره -۲ داخل کلیه D J stent

موفق نبودیم بیمار یورتروسکوپی و مجدداً استنت گذاشته شد این مورد سه ماه پس از خارج کردن استنت IVP شد که طبیعی گزارش شده و فعلاً مشکلی ندارد.

شکل شماره -۳ K.U.B

lithotripsy) شد. در ۴ مورد یورتروسکوپ علیرغم عبور گایدوایر در محل تنگی متوقف که با فشار محتاطانه از محل تنگی عبور بطوریکه صدای Click حاصله پاره شدن نخ در اطراف حالب را تداعی می‌کرد و جهت بیماران D.J Stent تعییه شد. (شکل شماره ۲) در دو مورد تحت فلئوروسکوپی با بالن دیلاتاسیون داده شد. از ۷ موردی که در IVP تنگی نشان می‌داد در ۶ نفر و از ۵ مورد قطع کامل حالب در ۱ مورد قادر به یورتروسکوپی شدیم سایر موارد (۵ مورد) تحت عمل جراحی اکسپلوراسیون و Reimplant حالب قرار گرفتند. در گروه یورتروسکوپی متوسط بستری پس از عمل جراحی ۲۴ ساعت و در گروه جراحی متوسط بستری پس از عمل ۵/۷ روز (۱۱-۳ روز) بوده است.

بیماران پس از ترخیص یک هفته یک ماه و سه ماه بعد ویزیت پس از سه ماه استنت خارج و دو هفته بعد IVP شدند. در گروه یورتروسکوپی تمام موارد بجز ۱ نفر (۱۴ درصد) که تنگی داشت از نظر رادیولوژیک طبیعی بوده‌اند و این مورد با سیستوسکوپ D.J Stent با شماره (۷) گذاشته شد فعلاً علائم رادیولوژیک تنگی ندارد (شکل شماره ۴). در گروه جراحی پس از خارج کردن استنت یک مورد تنگی نسبی داشت که در اقدام برای استنت با سیستوسکوپ

شکل شماره -۱ - قبل از یورتروسکوپی

مواردی که در کارهای روزمره اورولوژی با آن مواجه می‌شویم ترومای حالت در اثر اعمال جراحی ژنیکولوژی (۱٪) می‌باشد و روش‌های تشخیصی شامل IVP، رتروگرادپیلوگرافی بوده و سپس در صورت امکان گذاشتن D.J Stent که در اکثر موارد ناموفق است ولی استفاده از یورتروسکوپی با توجه به اینکه با دید باز است می‌تواند هم به عنوان روش تشخیصی و هم به عنوان روش درمانی عمل نماید و با جلوگیری از اعمال مجدد لگنی که همراه عوارض و موربیدیتی می‌باشند باعث آرامش بیمار و بخصوص پزشک جراح گردد و بسیاری از درگیری‌های اجتماعی و قانونی بعدی جلوگیری کند.

در مطالعه‌ای که آقایان Ghoneim و همکاران از مصر گزارش کردند (۱۹۹۷) در ۰.۶۷٪ موارد مجبور به عمل جراحی برای این بیماران شدند و فقط در ۱۱٪ توانسته‌اند با سیستوسکوپی D.J Stent عبور دهند (۵). در یک گزارش Renieri و همکاران (۲۰۰۲) از ایتالیا در ۳۸ بیمار دچار آسیب حالت در ۶۰٪ موارد عمل جراحی باز و فقط در ۲۱٪ توانسته‌اند D.J Stent از طریق سیستوسکوپی رد کنند (۱۳). در مطالعه دیگری در ۱۹۹۳، ۷۴٪ بیماران را تحت عمل جراحی باز قرار دادند و فقط ۱۰٪ را توانسته‌اند D.J Stent با سیستوسکوپی رد کنند (۱۷). تنها مطالعه‌ای که در ۱۹ بیمار گزارش شده ابتدا پرکوتانئوس نفروستومی گذاشته‌اند و سپس با سیستوسکوپ تحت گاید فلوروسکوپی گایدوایر رد کرده و سپس دیلاتاسیون داده و D.J Stent گذاشته‌اند که به نظر می‌رسد با توجه به کور بودن کار روش قابل اعتمادی نمی‌تواند باشد (۱۴). آقای Tsai (۱۹) در ۹ مورد تنگی حالت توانسته است به روش رتروگراد و آنتی‌گراد یورتروسکوپی D.J Stent رد کنند و تمام بیماران ایشان از نظر رادیولوژیک پس از خارج کردن Stent طبیعی بوده‌اند ما در ۱۲ بیماری که ارجاع شده بودند در ۷ نفر (درصد) پس از رد کردن گایدوایر از محل تنگی و در مواردی دیلاتاسیون محل تنگی با عبور یورتوسکوپ موفق به قرار دادن D.J Stent شدیم. در ضمن با توجه به کوتاهی زمان عمل از عوارض بیهوشی کاسته شده است. مدت زمان بستری بسیار کوتاه و از موربیدیتی بیماران پیشگیری شده است. بیمار و پزشک از تعارض احتمالی مبرما نانده‌اند و نتایج درازمدت هم بسیار رضایت بخش بوده است

شکل شماره ۴- سه ماه پس از یورتروسکوپی و خارج کردن استنت

مدت فالوپ بیماران ۴ تا ۲۴ ماه (۱۲ ماه) بوده است ۷ نفر سمت راست و ۵ نفر سمت چپ مشکل داشته‌اند و تمام بیماران ضایعه در حالت دیستال بوده‌اند.

مدت زمان عمل برای گروه یورتروسکوپی متوسط ۲۵ دقیقه و برای عمل جراحی باز ۲/۵ ساعت بود. عوارض عمل جراحی در گروه یورتروسکوپی یک نفر دچار تب پس از عمل و تندرننس شکم شد که با درمان محافظتی در عرض ۴۸ ساعت بهبود یافت. نیاز به تزریق مسکن در دو نفر داشتیم. در گروه جراحی ایلئوس در چهار نفر تب، در دو نفر لیک، بیشتر از سه روز از درن در دو نفر و نیاز به مصرف آنالژیک در تمام بیماران حتی پس از ترخیص مشاهده شد.

بحث

از شروع هزار سوم میلادی اعمال جراحی کمتر تهاجمی با حفظ کیفیت زندگی خوب پس از عمل جراحی مهمترین چالش درمانی را تشکیل می‌دهد. عملی بودن روش‌های یورتروسکوپیک امروزه توسط بسیاری از مقالات برای درمان سنگ، تنگی حالت، درمان تومورها ثابت شده است. یکی از

موفقیت عمل جراحی مؤثرتر باشد. همچنین استفاده از گایدفلوروسکوپی را افزایش می‌دهد.

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج به دست آمده از مطالعه فوق انجام یوروتروسکوپی به منظور تشخیص و درمان موارد عارضه حالبی پس از اعمال جراحی ژنیکولوژی روشهای Safe با حداقل موربیدیتی-طول عمر کوتاهتر-مدت زمان بسترهای کمتر و در کل Cost effective بوده و به عنوان اولین اقدام در این گونه بیماران توصیه می‌شود.

به نظر می‌رسد هرچه فاصله بین جراحی ژنیکولوژی و اقدام یوروتروسکوپی کمتر باشد نتایج بهتر خواهد بود.

البته مهارت یوروتروسکوپیست شرط اصلی برای اقدام می‌باشد چرا که در غیراینصورت عوارض پرفوریشن حالت و احشاء مجاور محتمل خواهد بود. باید به بیماران در مورد احتمال عدم موفقیت و جراحی باز هشدار داد تا این بیماران برای عمل آماده شوند. در ضمن نیاز به تجربه بیشتر و بررسی‌های کنترل شده دیگری جهت تصمیم‌گیری قطعی می‌باشد. استفاده از یوروتروسکوپهای با قطر کمتر می‌تواند در

منابع

1. Gill H, Brodrick GA. Urologic complication of gynecologic surgery AUAU 1994; Vol. 13.
2. Hinman F Jr. Bladder flap repair. In: 164-169 atlas of urologic surgery 2nd ed. 1998; 834.
3. Moriotti G, Natale F, Truchi A, et al. Ureteral injuries during gynecologic procedure Nefrol 1997 Jun; 49(2): 95-98.
4. Slegben DM, Howerton L, Amin M, et al. The role of ureteral stenting in the management of the injury of the ureter J Urol 1997 Mar; 157(3); 3300 (Medline).
5. Tamussino KF, Lang PF, Breinl E. Ureteral complication with operative gynecologic. Am J Obstet Gynecol 1998 May; 178(5): 967-970.
6. McAninch J, Santochi RA. Genitourinary trauma. In Campbell, S Urology 8th ed. 2002; 3707-3741.
7. Armenakas NA. Current methods of diagnosis and management of ureteral injuries, World J Urol 1999; 17: 78-83.
8. Assimos DG, Patterson LC, Taylor CL. Changing incidence and etiology of iatrogenic ureteral injuries. J Urol 1994; 152: 2240-2246.
9. Bright TC, Peters PC. Ureteral injuries secondary to operative procedures. Report of 24 cases. Urology 1977b; 9: 22-26.

10. Carlton CE Jr, Scott R Jr, Guthrie AG. The initial management of ureteral injuries: a report of 78 cases. *J Urol* 1971; 105: 335-340.
11. Cormio L, Battaglia M, Traficante A, Selvaggi FP. Endourological treatment of ureteric injuries. *Br J Urol* 1993; 72: 165-168.
12. Dowling RA, Corriere JN Jr, Sandler CM. Iatrogenic ureteral injury. *J Urol* 1986; 135: 912-915.
13. Ghali AM, El-Malik EM, Ibrahim AL, et al. Ureteric injuries: Diagnosis management, and outcome. *J Trauma* 1999; 46: 150-158.
14. Kuno K, Menzin A, Kauder HH, et al. Prophylactic ureteral catheterization in gynecologic surgery. *Urology* 1998; 52: 1004-1008.
15. Medina D, Lavery R, Ross SE, Livingston DH. Ureteral trauma: preopercoll Sure 1998; 186: 641-644.
16. Selzman AA, Spirnak JP. Iatrogenic ureteral injuries: a 20-year experience in treating 165 injuries. *J Urol* 1996; 155: 878-881.
17. St. Lezin MA, Stoller ML. Surgical urethral injuries. *Urology* 1991; 38: 497-506.
18. Toporoff B, Sclafani S, Scalea T, et al. Percutaneous antegrade ureteral stenting as an adjunct for treatment of complicated ureteral injuries. *J Trauma* 1992; 32: 534-538.
19. Tsai CK, Taylor FC, Beaghler MA. Endoscopic ureteroureteroscopy: long-term follow-up using a new technique. *J Urol* 2000; 164: 332-335.
20. Colin MJ, Gamella LG, Bagley DH. Endoscopic ureteroureterostomy for obliterated ureteral segments. *J Urol* 1996; 156: 1394.